

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 29 januari 2021 met nummer RvVb-UDN-2021-0578
in de zaak met rolnummer 2021-RvVb-0309-UDN

Verzoekende partijen	1. mevrouw Henriette HOUTSAEGER 2. mevrouw Huguette HOUTSAEGER vertegenwoordigd door advocaat Jürgen DE STAERCKE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9550 Herzele, Dries 77
Verwerende partij	de provincie WEST-VLAANDEREN vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad vertegenwoordigd door advocaten Steve RONSE en Deborah SMETS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B
Tussenkomende partij	de gemeente KOKSIJDE , vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen vertegenwoordigd door advocaten Laurent PROOT en Florence LOBELLE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Kasteellaan 141

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 21 januari 2021 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van de provincie West-Vlaanderen van 22 december 2020.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde van 10 december 2018 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomende partij een omgevingsvergunning verleend voor het slopen van het oud gemeentehuis op de percelen gelegen te 8670 Koksijde, Zeelaan 44, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie H, nummer 0690F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 26 januari 2021 om in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tussen te komen.

De verwerende partij dient een nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is opgenomen in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 28 januari 2021.

Advocaat Jürgen DE STAERCKE voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Deborah SMETS voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Florence LOBELLE voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 15 oktober 2018 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Koksijde een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor "*het slopen van het oud gemeentehuis, oud brandweeraarsenaal en woonhuis Niko (voormalig toerismebureau) en aanpalend gebouwd*" op de percelen gelegen te 8670 Koksijde, Zeelaan 24-26-44.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Veurne-Westkust', vastgesteld met koninklijk besluit van 6 december 1976, in woongebied.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 4 december 2018 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 10 december 2018 op eensluidend advies van de gemeentelijke omgevingsambtenaar een voorwaardelijke omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen die beslissing tekenen de verzoekende partijen op 10 januari 2019 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 26 februari 2019 gunstig.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 6 februari 2019 voorwaardelijk gunstig.

De provinciale omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslagen van 18 maart en 10 mei 2019 om het beroep in te willigen en de omgevingsvergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 26 maart 2019 verklaart de verwerende partij het beroep op 6 juni 2019 ongegrond en verleent een omgevingsvergunning volgens ingediend plan.

2.

Met het arrest van 22 oktober 2020 met nummer RvVb-A-2021-0176 vernietigt de Raad deze beslissing, op vordering van de verzoekende partijen.

3.

Als gevolg van het vernietigingsarrest herneemt de verwerende partij de administratieve procedure.

Op 2 december 2020 dient de tussenkomenende partij een toelichtende nota en bijkomende stukken in.

De provinciale omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van 3 december 2020 om het beroep in te willigen en de omgevingsvergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 15 december 2020 verklaart de verwerende partij het beroep op 22 december 2020 ongegrond en verleent de omgevingsvergunning, onder de voorwaarde dat de plaats van de aanvraag na de sloop van het oud gemeentehuis wordt ingevuld met een grasplein: de bouwput moet worden gedicht, moet worden afgedekt met teelaarde en moet worden ingezaaid met gras aansluitend met de groenzone die reeds is aangelegd op het naastgelegen perceel.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

Deze exceptie moet slechts onderzocht en beoordeeld worden wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De verzoekende partij die bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de bestreden beslissing nastreeft moet het uiterst dringende karakter van de zaak aantonen. Ze moet daarnaast ook een middel aanvoeren dat op basis van een eerste voorlopig onderzoek de vernietiging van de beslissing kan verantwoorden en dus ernstig is. Pas wanneer die twee voorwaarden vervuld zijn, kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid (artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet).

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

1.

De verzoekende partij die vindt dat haar zaak uiterst dringend is, moet in het verzoekschrift onderbouwd uiteenzetten waarom dat het geval is (artikel 40, §3 DBRC-decreet). Op haar rust dus de bewijslast om voldoende precies en aannemelijk aan te tonen dat ze nadelige gevolgen kan ondervinden door de bestreden beslissing en dat zelfs de afhandeling van een schorsingsprocedure te laat zal komen om die gevolgen te voorkomen.

Van de verzoekende partij wordt bovendien verwacht dat ze met de gepaste spoed en diligentie optreedt en de uiterst dringende noodzakelijkheid niet zelf in de hand werkt of nadelig beïnvloedt.

2.

De tussenkomenende partij geeft in haar verzoekschrift tot tussenkomst te kennen dat ze de betwiste vergunning niet zal uitvoeren in afwachting van de afwikkeling van de vernietigingsprocedure en bevestigt deze verklaring op de zitting van 28 januari 2021. De Raad kan de schorsing van de bestreden beslissing enkel bevelen wanneer dit voor de verzoekende partijen nog een nuttig effect heeft. Gelet op de verklaring van de tussenkomenende partij moet vastgesteld worden dat er geen uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is.

Daarenboven kunnen de verzoekende partijen in elke stand van het geding, en voor zover zich nieuwe feiten zouden voordoen die indruisen tegen de verklaring van de tussenkomenende partij, opnieuw de schorsing van de tenuitvoerlegging vorderen, in voorkomend geval wegens uiterst dringende noodzakelijkheid.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid wanneer er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen de uiterst dringende noodzakelijkheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 29 januari 2021 door de tiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Hilde LIEVENS